

РЕШЕНИЕ

№ 2055

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1135** по описа за **2024** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Изпълнителния директор на Агенция за качеството на социалните услуги срещу Решение № 5037/06.11.2023 г. по НАХД № 3569/2023 г. по описа на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № НП-КД-1/27.01.2023 г., издадено от изпълнителния директор на Агенция за качеството на социалните услуги, с което на „Дом Юлиана“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лв. за нарушение на чл. 134, ал. 3 от ЗСУ, на основание чл. 170 от ЗСУ.

В касационната жалба се твърди, че неправилно СРС е приел, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се решението на СРС да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Д., която поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - „Дом Юлиана“ ЕООД – в съдебно заседание се представлява от адв. В., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е основателна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 15.09.2021 г. бил издаден лиценз на „Дом Юлиана“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] № Л-3129-568 за предоставяне на социалната услуга „резидентна грижа“ с целева група „възрастни хора в надтрудоспособна възраст“.

На 08.12.2022 г. била извършена проверка в дом за предоставяне на социална услуга „резидентна грижа“ с целева група „възрастни хора в надтрудоспособна възраст“, стопанисван от дружеството-жалбоподател, находящ се в [населено място], [улица]. На място в дома за предоставяне на резидентна грижа били заварени 11 лица, четири от които - П. Ц., Р. Ц., О. С. и А. П. не попадали в целевата група, за която бил издаден лицензът на „Дом Юлиана“ ЕООД, тъй като същите имали различни увреждания и процент на трайно намалена работоспособност, определени в издадените им ТЕЛК решения.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № АКД -1/05.01.2023 г. Актът бил предявен за запознаване на управителя на „Дом Юлиана“ ЕООД, който го подписал без възражения. Такива не са постъпили и впоследствие.

Въз основа на АУАН било издадено НП № НП-КД-1/27.01.2023 г.

За да отмени НП, СРС е приел, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, като е налице непълнота във фактическото описание на установеното нарушение, както в АУАН, така и в НП. От СРС е направен извод, че санкционираното дружество е доставчик на социална услуга, поради което необосновано е приложена санкционната норма на чл. 170 от ЗСУ, която касае орган на управление на социална услуга, без да бъдат изложени мотиви относно определянето на субекта на нарушението.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество – неправилно.

Касационният състав приема, че не е налице несъответствие на АУАН и НП с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като от съдържанието на двата акта се установява, че е налице пълно описание на фактическите обстоятелства, относими към посоченото нарушение на чл. 134, ал. 3 от ЗСУ. В обстоятелствената част на двата акта се съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Посочени са всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент. Описанието на нарушението в АУАН и НП е направено по начин, който не затруднява дружеството да разбере повдигнатото му административно обвинение.

Неправилен е изводът на СРС, че понятията орган на управление на социална услуга и доставчик на социална услуга са различни едно от друго. В ЗСУ не се съдържа легална дефиниция на понятието „орган на управление на социална услуга“, но тълкуването на разпоредбите на чл. 110-112 от ЗСУ налага извода, че за „орган на

управление на социална услуга“ следва да се счита доставчикът на социална услуга, притежаващ съответния лиценз. От изложеното следва, че санкционираното лице „Дом Юлиана“ ЕООД е „орган на управление на социална услуга“ и за него са приложими санкционните разпоредби, касаещи органа на изпълнение на социална услуга, посочени в НП.

В решението на СРС е обсъдено само допуснато съществено процесуално нарушение в административно-наказателното производство, без анализ и преценка на събраните по делото доказателства, доказателствени и фактически изводи относно релевантните за нарушението обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Липсата на мотивирани фактически и правни изводи, подкрепени с доказателства, в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона. Разпоредбата на чл. 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Настоящата инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд.

Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Решението на въззивният съд трябва да бъде отменено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съобразно разпоредбата на чл.314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства, като посочи кои факти счита за установени и въз основа на кои доказателства, съобразно приетото за извършено нарушение, въз основа на което да изведе обосновани правни изводи по същество на спора, като обсъди и мотивирано се произнесе по всички направени от жалбоподателя възражения, вкл. и по размера на наложената санкция.

При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл.226, ал.3 от АПК.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5037/06.11.2023 г. по НАХД № 3569/2023 г. по описа на СРС, НО, 108 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.